

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 49/03-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť S. T., bytom H., proti rozhodnutiu Okresného súdu Prievidza z 1. októbra 2002 č. k. Er 985/02-21, Ex 210/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. T. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 25. októbra 2002 doručené podanie S. T., bytom H., (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Ústavná sťažnosť“, ktorým sa sťažovateľ žiada, aby ústavný súd pri predbežnom prerokovaní jeho sťažnosti odložil vykonateľnosť rozhodnutia Okresného súdu v Prievidzi č. k. Er 985/02-21, Ex 210/02 z 1. októbra 2002 a vo veci samej uvedené uznesenie zrušil a priznal mu vo výške 20 000 Sk primerané finančné zadosťučinenie. Poukazuje pritom na právo každého na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a na konanie vo veci obnovy konania, ktoré podľa jeho vyjadrenia inicioval 10. augusta 1999 a ktoré sa ani nezačalo.

Pretože podanie nespĺňalo náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o

ústavnom súde“), vyzval ústavný súd sťažovateľa na doplnenie sťažnosti, pričom bol informovaný o náležitostiach podaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval tak, že požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie podania, s čím ústavný súd súhlasil a v nadväznosti na to sťažovateľ vyslovil nesúhlas so zákonnou povinnosťou právneho zastúpenia pred ústavným súdom a žiadal, aby ústavný súd konal o jeho podaní. Na ďalšiu výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu a uviedol svoju príjmovú situáciu, ktorá by za splnenia ďalších podmienok odôvodňovala ustanovenie právneho zástupcu.

Ústavný súd žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovel, pretože dospel k záveru, že v danom prípade by išlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva na ochranu ústavnosti.

V nadväznosti na rozhodnutie o nevyhovení žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2003